

Boszorkányéj

*Veres fenyőfakanalak járnak,
körbe-körbekarcolják a tálat:
síkos béka, zöldszín unka,
Holddal kelő vér tolna,
márvány combot beborítva,
fehér hasat eltakarna;
szerelmükkel szép szeretők
megvasalva.*

*Veres fenyőfakanalak járnak,
körbe-körbekarcolják a tálat:
nyírfa füstje, gomoly-kontya
a vákáncsost beborítja,
ménta szára, görvély nyúve,
penderednek mind a tűzre;
szerelmüktől szép szeretők
részegülve.*

*Veres fenyőfakanalak járnak,
körbe-körbekarcolják a tálat:
minden éjjel molyszárnyakon
átrepül a Hold a tavon
nyírerdőbe; boszorkányok:
csúf leányok hajfüzére
odahordva, fák tövére,
tánc helyére.*

*Veres fenyőfakanalak járnak,
körbe-körbekarcolják a tálat:
minden füvet összehordnak,
minden titkot belédobnak,
bűvölnek és almát szelnek,
szeretőket megidéznek,
haját bontnak, ruhát tépnek,
almot vetnek.*

ZALÁN TIBOR

Írás darvas ikon hátlapjára

*Életem kioldózsínórcját tartó örült
Orosz ikonok ájult arcú sápadt máriája
Az álmok ezüstösen elvitorlázó darvak
Az első lányok pendülő szoknyák hányszor
Megrikattak szénpor-csillagos téglagyári éjszakán*

*Az éj szakadécai fölé lépünk legyintesz
Hunyd be a szemed lefújom rólad az inget
Homlokunkon falak felfolyói reklámjelszavak
Mi fénnyel fertőzöttek már nem hiszünk el mindent
Rád a festék rám a szó látás-kínja szakadt
Idegbeteg felhőcsordáit felénk tereli a szél*

*Orosz ikonok árva arcú szomorú máriája
Vigy heródes kése alól sorsom elé: a keresztfára*

Lovasok havon

*De jó ott, azoknak, istenem, de jó!
Halántékukon
csobban a sikolytó parittyakő,
szemükig gyűrűzik a hó!*

Hahó, ha, hó-ha-hó!

*Forgolódnak táltos-lovak
metszik a ködöt, fosztják
szirmokra csattanó porcelánfogak,
hantfoglaló kardok, szárnyak,
antik borotvák.*

Merénylő halál

M. L. emlékének

1

*Krisztus-verítékben rázkódó akácok,
Irgalom ha fonja ezüstbe ruhátok*

*Érettünk szóljatok halkuló imákkal:
Hiába küszködtünk megint a Halállal.*

*Rettenve siratunk, komoran dalolunk,
Szívedért dobolunk — s magunkra maradunk.*

Jaj, de nehéz a vers csillagtalan éjjel!

*Lásd, hiába ver minket annyi veszéllyel
Sorsunk, lázadunk.*

*Te ember-ember szakos!
Csillagokon ha jársz, légy most már óvatos.*

*Nagy napot hímezzon Isten a melledre,
Utadon ki indult, útját ne tévessze.*

2

*A tehetetlenség Walpurgis éjjelén
dermedt telihold volt Janus ember-arca.
Hajnalba legördült, közénk jár azóta:
arcunkat arcoddal együvé havazza.*